

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Busuioc Pharm” împotriva Societății cu răspundere limitată „IT Sistem Group” cu privire la rezilierea contractului de locațiune și evacuarea din încăpere și la cererea reconvențională depusă de către Societatea cu răspundere limitată „IT Sistem Group” împotriva Societății pe acțiuni „Busuioc Pharm” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de locațiune și restituirea sumelor achitate,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „IT Sistem Group” și a fost menținută hotărârea din 07 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 12 iunie 2017 SA „Busuioc Pharm” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „IT Sistem Group” cu privire rezilierea contractului de locațiune, evacuarea din încăpere și încasarea datoriei, a penalității și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 martie 2016, între SA „Busuioc Pharm”, în calitate de locator și SRL „IT Sistem Group”, în calitate de locatar a fost încheiat contractul de locațiune nr. 71, prin care locatorul s-a obligat să dea în folosință și posesiune temporară locatarului spațiul cu suprafața totală de 126 m. p. situat în clădirea magazinului Busuioc din xxxx, iar ultimul s-a obligat să plătească plata chiriei.

A menționat că, conform pct. 3.2 din contractul de locațiune enunțat, locatarul urma să achite suma în mărime de 7000 de lei lunar, inclusiv TVA, plata chiriei urmând să se efectueze prin transferul bancar al sumelor determinate de contract la

contul bancar sau prin depunerea mijloacelor bănești în casa locatorului.

A susținut că, conform datelor de evidență contabilă a SA „Busuioc Pharm”, pârâtul înregistrează o datorie în mărime de 12649,35 de lei calculată pînă la 30 noiembrie 2017.

A afirmat că, în același timp, pentru datoria neachitată în termen, conform pct.9.1. din contractul de locațiune enunțat, debitorul este ținut să achite o penalitate în mărime de 0,3% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Penalitatea calculată pînă la data depunerii prezentei cereri, conform calcului efectuat prin intermediul calc.prolex.md, constituie suma de 4022,49 de lei.

A relevat că, întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit acești bani în alte scopuri sau i-a reținut cu rea-intenție.

A mai relevat că, conform calculului efectuat prin intermediul calc.prolex.md, dobânda de întârziere de la 10 ianuarie 2017 pînă la data depunerii prezentei cereri constituie 661,23 de lei.

A notat că, la 10 ianuarie 2017 s-a adresat la SRL „IT Sistem Group” cu o reclamație de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, însă aceasta nu a fost recepționată de către pârâtă la adresa indicată în actele de constituire.

A solicitat rezilierea contractului de locațiune nr. 71 din 15 martie 2016, cu evacuarea silită a pârâtei și încasarea de la pârâtă a datoriei contractuale în mărime de 12649,35 de lei, a penalității în sumă de 4022,49 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 661,23 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 16 martie 2018 SRL „IT Sistem Group” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Busuioc Pharm” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de locațiune și restituirea sumelor achitate.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâta a indicat că, la 15 martie 2016, a fost încheiat contractul de locațiune între SA „Busuioc Pharm”, în calitate de locator și SRL „IT Sistem Group”, în calitate de locatar, obiectul contractului de locațiune fiind transmiterea în folosință și posesiune temporară a bunului imobil cu nr. cadastral xxxx - încăperile nelocative din xxxx, demisol, cu suprafața totală de 126 m. p., cu condiția utilizării acestuia de către locatar în scopul desfășurării activităților comerciale, pe perioada anilor 2016-2021.

A menționat că, a semnat contractul de locațiune cu scopul de a folosi încăperea închiriată pentru activități de întreținere corporală (saună). În acest sens, SRL „IT Sistem Group” s-a adresat la organul cadastral teritorial pentru a înregistra contractul de locațiune, însă această solicitare a fost refuzată din motiv că, lipsește acordul băncii.

A susținut că, la 01 noiembrie 2012 SA „Busuioc Pharm” a încheiat contractul de ipotecă nr. 6110 cu BC „Mobiasbancă - Groupe Societe Generale” SA.

A afirmat că, atît bunul imobil cu nr. cadastral xxxx, cît bunurile cu nr.cadastrale xxxx au fost grevate cu contract de ipotecă în sumă de 420000 de dolari SUA.

A relevat că, la 24 aprilie 2014 SA „Busuioc Pharm” a semnat Acordul nr. 1361 cu BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA. Prin urmare, în Registrul bunurilor imobile a mai fost înscrisă o grevare pe bunurile cu nr. cadastrale menționate.

A notat că, conform contractului de ipotecă enunțat, orice notare are loc cu acordul scris al băncii.

A declarat că, la 16 martie 2016, prin încheierea executorului judecătoresc Gheorghe Mihailov din 02 martie 2016, a fost aplicat sechestrul pe bunurile imobile enunțate.

A invocat că, conform pct. 5.2. din contractul de locațiune, locatorul, la momentul semnării prezentului contract, garantează lipsa cărorva vicii a bunului închiriat, inclusiv lipsa viciilor juridice, ceea ce înseamnă că, locatarul a garantat că bunul închiriat este liber de drepturile unui terț asupra lui.

A menționat că, SRL „IT Sistem Group” nu a putut înregistra contractul de locațiune, la fel, nu a putut obține autorizația de funcționare pentru desfășurarea activității de întreținere corporală din cauza viciilor juridice. Respectiv, nu a avut posibilitatea să folosească bunul închiriat, iar SA „Busuioc Pharm” nu este îndreptățită să solicite plata chiriei.

A susținut că, SRL „IT Sistem Group”, fiind de bună-credință, după ce a primit bunul imobil în posesie, a efectuat lucrări de reparație, a achitat chiria pentru perioada 15 martie 2016 – 21 octombrie 2016, pe baza promisiunilor locatorului că va fi scos sechestrul și va putea înregistra contractul, precum și va obține autorizația de funcționare pentru desfășurarea activității de întreținere corporală.

A afirmat că, la 13 noiembrie 2016 s-a produs un incendiu în bunul imobil închiriat, iar efectuând o interpelare la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, a primit scrisoarea nr. 19/5-22 din 05 ianuarie 2018, prin care i-a fost comunicat că, conform constatării organului supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor teritorial, la 13 noiembrie 2016, aproximativ la orele 12:15, a izbucnit incendiu în încăperea sălii cu aburi SRL „It Sistem Group” din str. xxxx. La 15 noiembrie 2016 a fost examinat locul producerii incendiului, cu întocmirea ulterioară a încheierii tehnico-incendiare în care au fost stipulate următoarele cauze: focarul incendiului se afla în baia cu aburi; cauza probabilă a izbucnirii incendiului este scurtcircuit în rețeaua electrică a băii cu aburi.

A relevat că, după cum s-a expus Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI, singura cauză probabilă a incendiului a fost scurt circuitul ce a avut loc în baia cu aburi. Vinovăția locatarului nu a fost demonstrată, iar locatorul poartă răspundere, în orice caz, pentru starea încăperii transmise în locațiune, precum și pentru starea rețelei electrice.

A mai relevat că, proprietarul bunului imobil SA „Busuioc Pharm” avea obligația de a respecta normele de montare a rețelei electrice, astfel încât să nu admită posibilitatea unui scurt circuit. Astfel, bunul imobil închiriat avea viciu material ascuns ce consta în pericol de incendiu din cauza rețelei electrice instalate neregulamentar.

A specificat că, având în vedere faptul că, locatorul a transmis în folosință locatarului bunul imobil afectat de vicii atât materiale, cât și de vicii juridice, bunul fiind grevat cu contract de ipotecă, precum și supus sechestrului pînă în prezent, a existat imposibilitatea folosirii bunului conform condițiilor contractului. Prin urmare, a considerat că, nu-i datorează SA „Busuioc Pharm” careva plăți. Mai mult ca atât,

contractul de locațiune a fost încheiat cu încălcarea condițiilor de valabilitate a actului juridic.

A notat că, analizând minuțios materialele dosarului, se observă că, există două contracte de locațiune, pe ambele fiind aplicată stampila umedă a SA „Busuioc Pharm”.

A declarat că, pct. 2.1 din primul contract, termenul contractului este 24 luni, de la 15 martie 2016 pînă la 01 ianuarie 2021, iar conform pct. 2.1 din cel de al doilea contract, termenul contractului este 24 luni, de la 15 martie 2016 pînă la 15 martie 2018. Totodată, contractul de locațiune din 15 martie 2016 din partea SRL „IT Sistem Group” a fost semnat de către Igor Tuceac, însă conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, administrator al SRL „IT Sistem Group” este Dimitrii Stroiou. În acest fel, contractul de locațiune în cauză a fost semnat de o persoană neîmputernicită.

A invocat că, pe facturile fiscale nr. JU 0962838 din 03 iunie 2016, JU 0962839 din 30 iunie 2016, JU 0962854 din 31 iulie 2016, AAA262238 din 30 septembrie 2016, AAA2622395 din 31 octombrie 2016 și AAA2622431 din 30 noiembrie 2016, anexate la materialele dosarului, lipsește parafa și semnătura persoanei responsabile din partea SRL „IT Sistem Group”. La fel, actul de verificare a decontărilor între SA „Busuioc Pharm” și SRL „IT Sistem Group”, anexat la dosar, nu este întocmit în forma corespunzătoare, acesta este semnat unilateral, or, pe actul de verificare a decontărilor menționat lipsește parafa și semnătura administratorului SRL „IT Sistem Group”. Mai mult ca atât, din partea SA „Busuioc Pharm”, actul de verificare specificat este semnat de o persoană neîmputernicită, or, pe actul de verificare este aplicată doar semnătura, fără indicarea funcției, numelui, prenumelui persoanei care a semnat.

A solicitat declararea nulității absolute a contractului din 15 martie 2016 și readucerea părților la poziția inițială, cu restituirea sumelor achitate în mărime de totală de 29000 de lei.

Prin hotărârea din 07 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea inițială depusă de către SA „Busuioc Pharm”, a fost reziliat contractul de locațiune nr. 71, încheiat la 15 martie 2016 între SA „Busuioc Pharm” și SRL „IT Sistem Group”, cu evacuarea silită a SRL „IT Sistem Group” din bunul imobil - încăperile nelocative cu suprafața de 126 m. p., amplasat pe str. xxxx și au fost încasate din contul SRL „IT Sistem Group” în beneficiul SA „Busuioc Pharm” datoria pentru locațiune în mărime de 12649,35 de lei, penalitatea în sumă de 4022,49 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 661,23 de lei și taxa de stat în sumă de 520 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de către SRL „IT Sistem Group” ca nefondată.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SRL „IT Sistem Group” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a menționat că, drept motiv pentru depunerea cererii de chemare în judecată de către SA „Busuioc Pharm” a fost invocat că, SRL „IT Sistem Group” a înregistrat datorii în temeiul contractului de locațiune nr. 71 din 15 martie 2016, ce se confirmă prin facturile de plată anexate la dosar. Astfel, cerința privind încasarea datoriei în sumă de 12652,97 lei a fost admisă pe

temeiuri de fapt și de drept, considerate întemeiate atât de prima instanță, cât și instanța de apel.

În același context, cu referire la prevederile art. 624 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanței cu privire la încasarea penalității pentru perioada de întârziere 11 ianuarie 2017 – 26 aprilie 2017 în mărime de 4022,49 de lei (12652,97 de lei datorie x 0,3% x 106 zile), or, conform pct. 9.1. din contractul de locațiune, pentru neefectuarea plăților în termen sau în mărime deplină locatarul (în cazul dat apelantul) va achita o penalitate în mărime de 0,3% din valoarea sumei restante, pentru fiecare zi de întârziere a plății.

Referitor la admiterea pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel a menționat că, întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit acești bani în alte scopuri sau i-a reținut cu rea-intenție. Sunt în prezența folosirii mijloacelor financiare străine în cazul în care cumpărătorul reține plata pentru bunurile procurate, lucrările executate și serviciile prestate. Astfel, dat fiind faptul că, datoria SRL „IT Sistem Group” față de SA „Busuioc Pharm” constituie 12649,35 de lei, conform art.619 alin. (2) din Codul civil, dobânda de întârziere pentru perioada 11 ianuarie 2017 – 26 aprilie 2017 constituie 661,23 de lei.

Suplimentar, instanța de apel, făcând trimitere la art. 906 și 908 alin. (1) din Codul civil și pct. 7.2.12, 8.3 și 8.4 din contractul de locațiune, a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe referitor la cerința cu privire la rezilierea contractului de locațiune.

Cu referire la concluziile primei instanțe în privința acțiunii reconvenționale, instanța de apel a remarcat că, drept temei pentru înaintarea acesteia, dar și în argumentarea cererii de apel, SRL „IT Sistem Group” a invocat faptul că, din motiv că, locatorul SRL „Busuioc Pharm” a transmis bunul cu vicii de ordin juridic (acesta era grevat la BC „Mobiasbancă - Groupe Societe Generale” SA), nu a avut posibilitatea de a înregistra contractul la OCT Chișinău și de a obține licența de activitate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, contractul de locațiune a fost semnat la 15 martie 2016, iar conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, sechestru asupra încăperilor cu nr. cadastral 0100105.125 a fost aplicat la 16 martie 2016 (f. d. 69, vol. I). Astfel, din aceste fapte rezultă că, la momentul încheierii contractului, locatorul SRL „Busuioc Pharm” nu cunoștea despre existența cărorva interdicții asupra imobilului și nu poate fi reținut argumentul apelantului că, intimatul ar fi ascuns careva circumstanțe care i-ar putea împiedica exercitarea activității de întreprinzător.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat declarative argumentele apelantului precum că, în urma respingerii de către organul cadastral teritorial a cererii de notare a contractului de locațiune pe motiv că, lipsește acordul băncii, a fost limitat în drepturile sale de a dispune de bunul imobil luat în locațiune. Or, la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe, care să demonstreze faptul că, SRL „IT Sistem Group” ar fi întreprins ulterior careva acțiuni pentru a clarifica situația creată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, locatarul a utilizat spațiul

închiriat, conform scopului stabilit în contract în intervalul perioadei de timp 15 martie 2016 – 21 octombrie 2016. Suplimentar, faptul că apelantul a folosit încăperea în cauză, conform condițiilor contractuale și conform activității sale de întreținere corporală (saună), se demonstrează și prin scrisoarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 19/5-22 din 05 ianuarie 2018 (f. d. 101, vol. I).

Totodată, instanța de apel a reținut că, faptul imposibilității obținerii de către SRL „IT Sistem Group” a autorizației de funcționare pentru desfășurarea activității de întreținere corporală nu poate fi imputată acțiunilor/inacțiunilor SRL „Busuioc Pharm”. Or, prin semnarea contractului de locațiune a fost transmisă în folosință temporară încăperea nelocativă, dar nu și o activitate comercială, respectiv, autorizația invocată urma să fie perfectată în temeiul actelor depuse de către antreprenorul SRL „IT Sistem Group”.

Instanța de apel a relevat că, deși se pretinde nulitatea contractului de locațiune pe temeiul că, locatorul SRL „Busuioc Pharm” a transmis bunul cu vicii de ordin juridic și tehnic, acesta a fost autentificat notarial în strictă corespundere cu legislația în vigoare, părților fiindu-le explicate sensul și importanța acestor acte, a fost verificată conformitatea conținutului actelor notariale cu intențiile reale ale părților, identitatea și capacitatea de exercițiu a părților contractuale, discernământul, au fost anexate actele de proprietate și celelalte acte eminamente necesare în acest sens. Respectiv, instanța de apel a constatat că, temei pentru declararea nulității acestui contract nu au fost stabilite nici în prima instanță și nici în instanța de apel.

Afară de aceasta, instanța de apel a menționat că, argumentele invocate de către apelant precum că, ar exista două exemplare de contract, cu diferite durate ale acestuia- 2 și 5 ani, au fost invocate și, respectiv, dezbătute în cadrul primei instanțe.

Suplimentar, instanța de apel a remarcat că, în cadrul ședințelor de judecată din 05 aprilie 2019 și, respectiv, 11 aprilie 2019 ale primei instanțe, reprezentatul SRL „IT Sistem Group”, avocatul Dorel Rusu a comunicat că, a clarificat situația și semnătura din contractual de locațiune aparține fostului administrator al SRL „IT Sistem Group”, Igor Turceac, precum și recunoaște valabilitatea contractului și a imprimeului ștampilei.

La 03 ianuarie 2020 SRL „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că, contractul de locațiune a fost încheiat la 15 martie 2016 și tot la aceeași dată, prin cererea adresată organului cadastral teritorial a fost solicitată notarea contractului respectiv, întru producerea efectelor de opozabilitate față de terți, conform art. 876 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), iar la 25 martie 2016 organul cadastral teritorial a eliberat refuz pe motivul că, lipsește acordul băncii. Deci, în privința bunurilor imobile de pe terenul cu nr. cadastral xxxx, inclusiv imobilul transmis în

locațiune, a fost aplicată interdicție în temeiul încheierii executorului judecătoresc Gheorghe Mihailov nr. 001s-2598/2015 din 02 martie 2016.

A susținut că, instanța de apel a dat o apreciere eronată circumstanțelor de fapt ale cauzei, or, aceasta a invocat precum că, la momentul încheierii contractului, locatorul SA „Busuioc Pharm” nu cunoștea despre existența cărorva interdicții asupra imobilului, având în vedere că, contractul de locațiune a fost încheiat la 15 martie 2016, iar sechestrul a fost aplicat la 16 martie 2016.

A afirmat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, actul care a stat la baza aplicării interdicției asupra imobilului transmis în locațiune are numărul 001s-2598/2015, deci fiind vorba despre o procedură de executare intentată de executorul judecătoresc în anul 2015, mai mult, încheierea a fost emisă la 02 martie 2016, adică anterior încheierii contractului de locațiune. Iar, toate aceste circumstanțe prezumă faptul că, intimatul SA „Busuioc Pharm”, la data transmiterii imobilului în locațiune, cunoștea despre încheierea privind aplicarea sechestrului de către executorul judecătoresc, or, ultimul nu a făcut proba contrară.

A considerat că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante ale cauzei și nu a cercetat minuțios materialele cauzei, neintrând în esența faptelor, în consecință, eronat fiind constatată netemeinicia apelului. Or, atât prevederile contractului de locațiune încheiat la 15 martie 2016, cât și normele legale urmează a fi apreciate în favoarea locatarului/recurentului, din moment ce bunul imobil litigios a fost transmis în locațiune cu vicii juridice, iar, în consecință, recurentul a fost în imposibilitate de a-și desfășura activitatea conform contractului încheiat pe motivul neînregistrării acestuia, neputând obține nici autorizația de funcționare pentru desfășurarea activității de întreținere corporală, care a și constituit scopul esențial a încheierii contractului litigios. Drept urmare, intimatul nu este îndreptățit la solicitarea plății chiriei.

A declarat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, bunului imobil litigios a fost transmis și cu vicii materiale, ce constă în necorespunderea rețelei electrice pentru desfășurarea activității de întreținere corporală.

A notat că, încheierea contractului de locațiune din 15 martie 2016 a fost determinată de scopul practicării de către a activității de întreținere corporală, însă, contrar faptului dat, intimatul a transmis bunul imobil într-o formă necorespunzătoare desfășurării unei astfel de activități, despre viciul material respectiv neinformând locatarul. În consecință, la 13 noiembrie 2016 s-a produs un incendiu în bunul imobil închiriat.

A relatat că, intimatul a transmis în folosința recurentului bunul imobil afectat de vicii atât materiale, cât și de vicii juridice, bunul fiind grevat cu contract de ipotecă, precum și supus sechestrului până în prezent, a existat imposibilitatea folosirii bunului conform condițiilor contractului. Prin urmare, SRL „IT Sistem Group” nu datorează SA „Busuioc Pharm” careva plăți.

A invocat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de toate aceste aspecte importante, care, în rezultat, generează temeinicia acțiunii reconvenționale și temeinicia pretențiilor formulate.

A mai invocat că, faptul examinării superficiale de către instanța de apel a

cauzei, neintrând în esența lucrurilor de fapt, se denotă și din invocarea de către instanța de apel a faptului precum că, contractul de locațiune a fost autentificat notarial, iar părților le-au fost explicate sensul și importanța acestor acte, identitatea și capacitatea de exercițiu a părților contractuale, ceea ce, de fapt, nu corespunde realității. Contractul de locațiune nu a fost autentificat notarial și toate acele aspecte reținute de instanța de apel în motivarea faptului lipsei temeiurilor pentru declararea nulității contractului sunt eronate și nerelevante cazului din speță.

Prin notificarea din 23 ianuarie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință (f. d. 10, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la 05 decembrie 2019.

Astfel, recursul declarat de către SRL „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, la 03 ianuarie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „IT Sistem Group”, reprezentată de către avocatul Dorel Rusu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic